

El senyor Mulet Taló:

... i, el pitjor, menyspreu i insult al poble valencià i la seua cultura.

Trist, honorable conseller, molt trist. (*Aplaudiments i veus*)

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, senyor Mulet.

Senyor conseller.

El senyor conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport:

Gràcies, senyora presidenta.

Gràcies, senyor Mulet.

Simplement, per quan vosté vulga. I endavant en Les Corts, amb els grups parlamentaris, per a tirar endavant aquesta llei. És el que vostés van acordar i és el que han de fer. Nosaltres sumarem i posarem el nostre punt de vista, clar que sí. I hi hauran coses que coincidirem i coses que no, però per a quan vosté vulga.

I jo li faria també aquelles distincions que sol fer molt bé la nostra vicepresidenta entre executiu i legislatiu, però ja crec que se les sap. I la diferència és ben evident.

Vosté diu que no fem res de res. Mire, només en els anys que portem de legislatura, des de ben menudets, amb l'ajuda de les escoles de música, fins al final, la música està molt millor que amb vostés. Per exemple, escoles de música. Vostés destinaven 4,6 milions d'euros. Nosaltres destinem 9,4. És quasi el doble que vostés.

Ara mateix les societats musicals són BIC, bé d'interès cultural. S'han protegit, es poden valorar i, a més a més, la gent pot reconèixer el seu treball, cosa que no passava en el seu moment. La federació de societats musicals, de la qual vosté parlava, ni més ni menys que té una ajuda de 2.195.000 euros, que abans no tenia, entre altres, de més d'un milió més per a concerts d'intercanvi perquè la música estiga present al carrer.

En el conjunt de la música, les ajudes, per exemple, de l'Institut Valencià de la Música, que vosté diu que ha desaparegut i resulta que està en la direcció de l'Institut Valencià de Cultura, en què hi ha una direcció adjunta de música, doncs, mire, 3.100.000 euros, quan vostés destinaven un milió d'euros, tres vegades més.

Els festivals que ja existien i que resulta que vostés els tenien ahí amagadets i que eren de música, perquè jo crec que els molestava un poquet, resulta que destinaven molt menys pressupost.

I no només això, allò realment necessari, que és que la música siga reconeguda i gaudida per tots els valencians i valencianes, i també pels seus creadors, doncs resulta que hem

augmentat en tot el pressupost i en tots hem duplicat o triplacat els espectadors.

Per exemple, el festival Ensembls, que fa quaranta anys, que és de vida, que hem pujat més d'un 34% el seu pressupost i hem multiplicat per quatre els espectadors. Per tant, res de res, no sé qui serà el que està fent.

No només això, hem creat més festivals com el Polirítmia o, com a exemple, eixe certamen internacional de bandes, que vosté coneix molt bé, hem augmentat el 20% el que reben les bandes de música en el festival... en el certamen internacional de bandes. O hem estat reconeixent figures de la música com Matilde Salvador –que vosté també coneixia, igual que jo també–, este any, per exemple, a Castelló. Hem fet moltíssimes actuacions també ací del cor de La Generalitat, de l'orquestra de La Generalitat.

I no només això, sinó que ja l'altra setmana vam presentar el que seran els nous premis de la música Carles Santos per a reivindicar el treball que fan els nostres artistes i creadors de la música valenciana perquè tinguen una plataforma de visibilització i que el poble valencià no només els tinga en estima, sinó que pugua reconèixer i conèixer-ho tot el món perquè tinguen més feina.

Així que, senyor Mulet, feina i no paraules, com vosté. Filosem, quan vullga. Pregunte's a vosté mateix: per a quan la llei de la música, senyor Mulet?

Gràcies. (*Aplaudiments*)

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, conseller.

Anem a passar a la pregunta 1.594, que formula la diputada María Sandra Martín a la consellera d'habitatge.

Senyora Martín, quan vullga.

La senyora Martín Pérez:

Gracias, presidenta.

Consellera, hemos asistido en los últimos años del anterior Consell a una borrachera de anuncios y de inauguraciones de todo tipo de infraestructuras, sin mucha solución de continuidad, en las que lo que primaba era quién pedía, si era claro merecedor de ese favor que le iban a dar, de esa gracias. Y todo ello lejos de cualquier tipo de organización o plan tomado en su totalidad. Y esa no es manera de abordar la movilidad y las infraestructuras de esta comunidad. Eso lo tenemos claro, lo tiene claro este Consell.

Es necesario, por tanto, una estrategia que contemple la movilidad, las infraestructuras, el transporte de la Comunidad Valenciana de una manera global y conjunta. La movilidad tiene que estar tratada desde una perspectiva tanto económica como social como medioambiental, partiendo de la accesibilidad y desde la conexión de los centros urbanos con el resto del territorio, y tomando

siempre como punto de partida y como eje el uso del transporte público.

Se debe atender a las necesidades de movilidad de todos los municipios en su conjunto, porque la política de infraestructuras tiene que ser eso precisamente, conjunto, no ocurrencias, no ideas del momento.

No puede existir en algo tan primordial y que afecta a la economía de toda la Comunidad Valenciana no puede existir la improvisación, porque ese ha sido el modo de proceder que nos ha dejado a los valencianos y las valencianas el Partido Popular. Una herencia, eso sí, muy prolífica, una herencia de pufos del PP.

De hecho, el Consell, y en concreto su *conselleria*, señora Salvador, se ve diariamente obligada a cargar con el pago de millones y millones, como ha comentado usted hace un momento, como consecuencia de deudas, sobrecostes, expedientes de ayuda y subvenciones sin pagar, que ha generado una nefasta gestión realizada por los gobiernos del PP.

Sin ir más lejos, esta misma semana pasada hemos tenido una noticia, que es la condena definitiva al pago de 9,5 millones por la CV-95, en Orihuela-Torrevieja, en la que el supremo ratifica esta condena en la que se tienen que pagar estos 9,5 millones por una autovía que nunca se hizo, en la que lo más doloroso de todo es que la anterior responsable de la *conselleria* de infraestructuras decidió de manera unilateral y caprichosa rescindir ese contrato, cuando alegó en su momento razones de interés público, pese a la existencia de sentencias anteriores que declaraban nulas todas las actuaciones para la aprobación y licitación del proyecto.

Los juzgados, además, le dieron la razón a la empresa concesionaria, porque encima se había hecho el proyecto sin la licencia medioambiental, no se había hecho esa declaración de evaluación medioambiental. La anterior *consellera* optó por la alternativa. ¿Por qué alternativa optó? Pues por la más cara, la que más dinero costaba para La Generalitat y la que tendría como lugar una posible reclamación económica, que es ante lo que estamos ahora mismo.

¿Sabe lo que pasa? Que ahora esos errores del anterior Consell, que fue rescindir ese contrato, que había sido declarado nulo y elegir la opción más cara, es lo que ahora supone esta multa.

Sin embargo, encima, para más inri de todo esto, es que encima esa autovía la siguen reclamando, y ahí estamos de acuerdo. La autovía es necesaria, pero es que tienen la desfachatez de haber anulado un contrato, tener que pagar una multa por este contrato y ahora seguir pidiéndolo, pero además en el trazado original, que es el mismo que en su momento entendieron que no era de interés público.

Yo simplemente le voy a aconsejar una cosa a la *consellera*, que no le hace falta. Le han dicho antes por ahí que haga caso de lo que hacía..., que tome nota de lo que hacía el presidente Rajoy. Evidentemente, no. Mejor hacemos caso al justo.

Es por ello que yo le pregunto, señora *consellera*: ¿cuál es la estrategia de la *conselleria* para la mejora de las infraestructuras y el transporte de la Comunidad Valenciana

Gracias. (Aplaudiments)

La senyora vicepresidenta primera:

Gracias, señora Martín.

Senyora consellera.

La senyora consellera d'Habitatge, Obres Públiques i Vertebració del Territori:

Gràcies, senyora presidenta.

Senyoria, en paral·lel, mentres anem pagant els *pufos* que mos han deixat els anteriors responsables d'esta conselleria del Partit Popular, doncs anem planificant el present i el futur en matèria de mobilitat i infraestructures en este territori.

I per això hem presentat el document Uneix, que és un programa estratègic, de mobilitat, infraestructures i transports fins a l'any 2030, que aborda estos àmbit en una perspectiva integral i dins del marc i dels objectius de desenvolupament sostenible de l'ONU, l'estratègia europea 2020 i la pla d'acció de transformació i model econòmic de La Generalitat.

Uneix ha tingut quinze reunions sectorials amb els principals agents implicats, entre ells, el Ministeri de Foment, Adif, diputacions, ajuntaments, com també amb empresaris, sindicats, universitats, col·legis professionals, consumidors i usuaris. I ha tingut tres reunions territorials en cada província. I també hem tingut reunions en l'àmbit de la innovació.

Ha sigut una participació sense precedents en un document d'estes característiques. Com a principals objectius té l'avançar cap a un model de mobilitat sostenible, des de la perspectiva econòmica, social i mediambiental; assolir una major accessibilitat i una major articulació des dels centres urbans a tot el territori, a partir d'un sistema de transport públic que vertebré tota la comunitat i aconseguir una major competitivitat del teixit productiu mitjançant infraestructures i serveis que permeten un desenvolupament adequat.

En tot cas, a més del treball previ, hem tret el document a una participació pública adicional, perquè qualsevol ciutadà pugua fer les seues al·legacions i, finalment, poder disposar d'una eina de treball seriosa i adequada per a la propera dècada.

Uneix és un programa estratègic que incorpora com a idea clau la mobilitat lligada lògicament a les infraestructures i als serveis de transport, però que no sols integra els àmbits tradicionals d'estes matèries –carreteres, ferrocarrils, ports, aeroports, costes o logística–, sinó també una nova visió en la qual el centre són les persones, la solució de problemes a nivell micro, qualitat, innovació.

Per exemple, una concepció de la xarxa viària que té en compte altres modes de transport diferent al vehicle de motor i que, per tant, contempla les necessitats de vianants i ciclistes amb carrils específics per a ells.

Així mateix, estem treballant en una xarxa d'itineraris no motoritzats en el marc també d'itineraris de llarg recorregut, com, per exemple, l'Eurovelo, en el marc de la Unió Europea.

Pel que fa a la qualitat, incloem els programes de seguretat viària. Tenim en execució el primer programa que desplega el pla director de seguretat viària, els mapes estratègics i els plans d'acció per a lluitar contra el soroll, la millora de l'accessibilitat. Ferrocarrils de la Generalitat Valenciana va presentar a finals de l'any passat un ambició pla d'accessibilitat, que està implementant. I en les noves concessions interurbanas de autobusos, tots els vehicles estaran adaptats a la normativa actual. O la llei de seguretat ferroviària que han aprovat Les Corts enguany.

I pel que fa a la innovació i les noves tecnologies, estem per l'impuls dels vehicles elèctrics, la implantació progressiva de sistemes de conducció autònoms de transport o l'ofertament d'infraestructures de La Generalitat com a camp de proves per a l'ITS, sistemes intel·ligents de transport.

I Uneix, a més, com a programa integral, incorpora també propostes en les xarxes d'infraestructures de l'estat, el que és lògica perquè el territori que abasta la comunitat és el mateix tots els agents públics que tenim competència sobre ell.

I en eixe sentit, he dit que ens hem reunit amb l'administració de l'estat, a més de les grans propostes que es plantegen, estan fora de discussió i són acceptades per tots, corredor ferroviari mediterrani, l'execució del pla de rodalies, el corredor cantàbric mediterrani o la integració de l'AP-7 en la xarxa de vies d'alta capacitat de l'estat a partir de l'1 de gener de 2020, lliure i gratuïta amb la millora de les connexions actuals, nous enllaços amb la resta de xarxes viàries.

I acabant amb la implicació de l'estat en aquesta estratègia, jo crec que és una bona notícia, el fet que el president Sánchez amb el president Puig en l'última reunió bilateral que han tingut s'ha compromés, per primera vegada en la història, el Govern d'Espanya aportarà el 10% d'inversions, que és el que correspon per població i PIB a este territori.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, consellera.

La següent pregunta és la 1.174, que formula la diputada Ana Besalduch, del Grup Parlamentari Socialista, al conseller d'educació.

Sí, senyora Besalduch.

La senyora Besalduch Besalduch:

Moltes gràcies, senyora presidenta.

Bona tarda. Bona vesprada, conseller.

Bé, avui en tots els àmbit de la societat se parla d'innovació –la paraula de moda–, innovació en l'economia, en el món empresarial, a nivell social, a nivell cultural i, com no, també tenim de parlar d'innovació a nivell educatiu, en el món de l'educació. Innovació com a un factor estratègic per a

aconseguir l'èxit sempre. I s'ha dissertat molt sobre què significa la innovació i què signifca la innovació també en l'educació.

Però a mi hi ha una reflexió que m'agrada d'una forma especial i que diu que entén la innovació com a un pont d'enllaç en el triangle del temps. Qualsevol innovació partix sempre d'una passat, pretén una millora de la realitat actual per a projectar-la cap a un futur.

Una reflexió important, que entén eixa innovació –en esta reflexió, que no és meua, l'estic ací traslladant, que no es meua–, com a un procés dinàmic obert, de caràcter multidimensional i complex, inserit en una realitat sociocultural i humana que busca el creixement personal, institucional i social.

Per tant, hem d'entendre la innovació com a una reconstrucció social de la realitat amb la intenció de millorar-la. I, clar, jo, en esta reflexió, i donada la situació... en el món de l'educació que se va trobar este govern i la seua conselleria, vosté, conseller, en eixa situació heretada d'un govern anterior, de les grans retallades en educació que se van produir de la mà de dos governs, de la mà del govern de Madrid del Partit Popular i de la mà del govern valencià en eixe moment també en mans del Partit Popular, dels anys 2012 al 2015, que va produir un endarreriment brutal en eixa innovació en educació, jo crec que n'hi havia molta feina per a fer. El govern del botànic tenia molt a fer en innovació educativa.

També som conscients que eixa innovació en el món de l'educació se va aconseguir des de tres vessants: en el mateix sistema educatiu, en el centre educatiu i inclús en la mateixa aula, no? I tot açò en un sentit molt ampli, és a dir, pensant des de millores tecnològiques fins a millores del mateix sistema.

S'ha de fer innovació curricular, innovació en recursos educatius, en metodologia, en organització i en un llarg etcètera que vosté sap mil vegades millor que jo.

Al final, la innovació ha de suposar i suposa un canvi i millora. Innovar implica canviar per millorar i s'ha de tenir present sempre que este canvi no se deixe ningú pel camí. Per això, conseller, li pregunte quines actuacions estan portant endavant des de la seua conselleria per propiciar la innovació educativa en els centres docents valencians.

Gràcies. *(Aplaudiments)*

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, senyora Besalduch.

Senyor conseller.

El senyor conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport:

Gràcies, senyora presidenta.

Gràcies, diputada Besalduch.